

Нема сумње да нам се много тога издешавало у протеклих шест месеци, па смо стекли осећај да су се ствари убрзале, но, због већег притиска на званични Београд да попусти пред захтевима Приштине и савезника, чини се да нисмо обратили пажњу на неке занимљиве догађаје који су се десили на маргинама наше политичке и друштвене сцене.

Наиме, летос смо имали прилике да видимо необичан сукоб на релацији Наташа Кандић и Петар Луковић/многи други из нашег НВО сектора, а чији је повод био, како смо схватили, неумерено трошење средстава (читај – новца) за поједине пројекте [\[1\]](#).

Изненађење јавности поводом оптужби које су према Кандићевој упутили разни њени идеолошки истомишљеници је било „готово неизмерно“ – ко би рекао да је особа за коју је судски доказано да је отворено обманула (неко би рекао „слагала“) јавност [\[2\]](#) и која је без икаквог видљивог повода наочиглед свих ошамарила старијег човека који је „интерно расељен“

[\[3\]](#)

, способна за финансијске малверзације, ауторитативни став унутар своје организације, мобинг и остало што је Драган Поповић споменуо у свом тексту? Шалу на страну, није потребно поседовати висок степен интуитивности да бисмо помислили да све што је поменута Наташа Кандић радила у нашем друштву, макар откако за њу знамо, заправо било више из материјалних разлога а мање из личних уверења. Оно што додатно збуњује је чињеница да је Кандићева неколико пута навела да је иницијатива за РЕКОМ транспарентна и да свако може да провери финансирање те организације на званичном сајту

[\[4\]](#)

(

www.zarekom.org

), међутим, када након неког времена будете успели да нађете тај извештај на поменутом сајту сасвим сигурно ћете бити изненађени кад будете видели да је цео документ

исписан на енглеском језику (док сам сајт користи углавном језике балканских држава), а поготову ћете бити изненађени кад будете видели да не постоји детаљан извештај о самим трошковима, већ само тзв. „општа места“ која не говоре превише али су довољно занимљива сама

по себи (примера ради, ставка 1.1.4.4. у којој се наводи да су у питању трошкови „за храну и смештај за једну ноћ у Београду за 150 учесника“ коштали целих 29.891,42 евра, без детаљнијих навода на шта је тачно потрошен тај новац, док је за ставку број 1.5. која се односи на прављење сајта и његово одржавање утрошено читавих 24.970 евра, такође без детаљнијих навода)

[\[5\]](#)

Елем, други занимљив случај на нашој „другосрбијанској“ сцени се десио релативно скоро – у организацији листа „Време“ организована је трибина под називом „Нова српска левица“ за коју би се рекло да је неславно завршена по све учеснике [\[6\]](#). Опет смо били „јакко изненађени“ – како то да је неко ко је својевремено био ухапшен јер је био у групи људи који су напали грчку амбасаду молотовљевим коктелима

[\[7\]](#)

а потом добио огромну подршку многих медија (у којима се тада посебно истицао Б92), НВО сектора и осталих да буде ослобођен процеса и оптужби, може да буде неко ко ради за ЦИА (што је у неком смислу прозвани Ратибор Тривунац и изричито признао на поменутој трибини)? Шалу на страну (поново), није потребно бити превише интуитиван па схватити да је Тривунчева прича да је „узео новац од Американаца да би дошао до докумената који компромитују Илића“ помало чудна. Хоћу рећи, колико ја знам о томе (истина не превише), информације се добијају за новац, и супротно, а договор у којем добијете и једно и друго се заиста може сматрати невероватним, поготово ако је склопљен са фамозном ЦИА.

Било је ту и неких других занимљивих момената на које се можда није обратила довољна пажња, попут чињенице да је, ако је веровати проф. Илићу, ЦИА заправо ангажовала пропалог незадовољног студента („Отпор“ синдром?), и можда најзанимљивији детаљ који је, чини ми се, већини промакао, а то је да су наши „нови левичари“ све време рекламирали један производ (већ сам видео дизајн за билборд са ког би нам насмејани Илић, Меденица и Тривунац, држећи исту флашу поручили да „сви српски левичари пију само Вујић воду“) и тиме обесмислили и левичарске, а поготову анархистичке идеје.

Међутим, најбитнија ствар је она која се тиче заједничке везе између ова два догађаја, а рекло би се да је то прича о новцу, код случаја око РЕКОМ-а отвореније, а код случаја „нових левичара“ нешто скривеније, али се ипак провукло (јер мени, рецимо, још увек није јасно да ли је проф. Илић љут или љубоморан на Тривунца што је примио тај новац) и

наравно, оно што се да извести из свега виђеног, да ли је случајно што је до ових свађа дошло баш у тренутку када финансијска криза на Западу поприма огромне размере? Закључке изведите сами.

[1] <http://www.nspm.rs/polemike/sukob-na-srpskoj-nvo-sceni.html?alphabet=l>

[2] <http://www.blic.rs/Vesti/Hronika/77636/Natasa-Kandic-osudjena-za-klevetu-Tomislava-Nikolic>

[3] <http://www.youtube.com/watch?v=01Z-549wQqw>

[4] <http://www.vesti-online.com/Vesti/Srbija/147545/REKOM-dobio-35-miliona-evra-Kandicka-sve-uzela>

[5] <http://zarekom.org/documents/Finansijski-izvestaj.sr.html>

[6] <http://www.nspm.rs/hronika/tribina-nedeljnika-qvremeg-prekinuta-upadom-studenata-filozofskog-i-filoloskog-fakulteta.html>

[7] <http://www.blic.rs/Vesti/Hronika/109334/Uhapseni-anarhisti-zbog-napada-na-grcku-ambasadu-u-Beogradu>